

PRAZNICUL SFÂNTULUI IOSIF DIN ARIMATEEA ȘI AL FEMEILOR MIRONOSIȚE ÎN REMLI

Duminică, 29 aprilie / 12 mai 2019, s-a prăznuit în Remli, vechea Arimatee, pomenirea Sfântului Iosif din Arimateea, cel care a cerut de la Pilat trupul Domnului și, împreună cu Femeile Mironosițe, l-a îngropat în Sfântul Mormânt.

Sfânta Liturghie săvârșită cu ocazia acestui praznic în Biserica Sfântului Gheorghe ce ține de Patriarhie, a condus-o Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Preasfințiții Arhiepiscopi Damaschin al Ioppei, Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Ieromonahi Aghiotafiți, precum Arhimandritul Meletie, Arhimandritul Ieronim, Părintele Iosif din Biserica Cehiei și Arhidiaconul Marcu. Au fost prezenți membrii ai Ambasadei Greciei la Tel Aviv, a cântat psaltul Comunității din Remli, Ilie, și au participat credincioși ai Comunității din Remli.

La Chinoniconul Sfintei Liturghii, Preafericitul a rostit către credincioși această cuvântare în limba greacă:

„Să mânecăm cu mâncare adâncă și în loc de mir cântare să aducem Stăpânului și vom vedea pe Hristos Soarele dreptății tuturor viață răsărind.”, cântă Sfântul Ioan Damaschin.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini și pelerini,

Soarele dreptății, adică Hristos cel înviat, Cel Care răsare viață tuturor, ne-a adunat astăzi pe toți ca să-l cinstim pe Iosif cel cu bun chip în cetatea lui natală, Arimateea biblică (Remli), împreună cu celălalt ucenic, Nicodim, dar și pentru a

săvârși pomenirea bine-credincioaselor Femei Mironosițe.

Femeile Mironosițe sunt cele care s-au ocupat de cele ale îngropării cinstitului trup al lui Hristos, după cum spune Evanghelistul Ioan: „Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Iisus, dar într-ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat ca să ridice trupul lui Iisus. Și Pilat i-a dat voie. Deci a venit și a ridicat trupul Lui. Și a venit și Nicodim, cel care venise la El mai înainte noaptea, aducând ca la o sută de litre de amestec de smirnă și aloe” (Ioan 19, 38-39).

Atât Femeile Mironosițe, cât și ucenicii de taină ai lui Iisus, Iosif cel cu bun chip și Nicodim, sunt martori nemincinoși ai îngropării și Învierii lui Hristos. De aceea și Sfânta noastră Biserică îi cinstește și îi pune înainte și prin ei ne cheamă să participăm la bucuria Învierii lui Hristos, aducând, în loc de miruri, cântarea pascală Dumnezeuului și Stăpânului nostru.

Cu alte cuvinte, suntem chemați să-L vedem pe Hristos Care este Soarele dreptății, cu ochii cugetători ai sufletului. Suntem chemați să participăm nu la paștele Legii, prin care poporul evreu sărbătorea trecerea prin Marea Roșie, trecerea, prin intervenție dumnezeiască, de la robia egipteană la libertatea sa, ci suntem chemați să prăznuim, potrivit Sfântului Grigorie Teologul, Paștele Harului dumnezeiesc, adică Învierea lui Hristos, prin care se realizează trecerea noastră „din moarte la viață și de pe pământ la cer”, se realizează împărtășirea noastră cu Hristos cel înviat. De aceea și Sfântul Grigorie Teologul spune: „O, Paștile cele mari și preasfințite, curățirea a toată lumea”. Fără împărtășirea noastră cu Hristos rămânem în moartea păcatului și în robia ei. „Cel care nu vede, nu aude și nu simte duhovnicește, este mort”, spune Sfântul Grigorie Sinaitul.

Cu adevărat, iubiți mei frați, în cel care Îl primește pe Hristos trăiește Hristos Care a zis: „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el” (Ioan

6, 54) și „Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este” (Ioan 3, 6).

Explicând aceste cuvinte ale Domnului, Eftimie Zigavinos spune: „Nașterea nu este trupească, ci duhovnicească. Așadar, nașterea trupească este simțită, iar cea duhovnicească este gândită și nu trebuie să cercetăm cu simțurile cele gândite, nici omenește să cercetăm ceea ce este dumnezeiesc”.

Cu alte cuvinte, Învierea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Hristos se referă la nașterea noastră din nou, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel zicând: „Hristos ne-a mântuit prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt” (Tit 3, 5). Acest Duh Sfânt al înnoirii l-a dat Hristos celor care cred în Învierea Lui. „Din aceasta cunoaștem că rămânem în El și El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său” (1 Ioan 4, 13), spune Sfântul Evanghelist și Apostol Ioan. Părinții neptici, purtători de Duh, subliniază faptul că omul, atunci când Îl primește înlăuntrul său pe Hristos înviat, Hristos devine al doilea suflet al lui: „Învierea este pentru oameni un al doilea suflet”, spune Cuviosul Nil.

Ca să devină părtaș al acestei experiențe, omul, care este constituit din trup și suflet și din simțiri atât trupești cât și sufletești, are nevoie de curățire, așa cum îndeamnă în cântările sale, Sfântul Ioan Damaschin: „Să ne curățim simțirile ca să-L vedem pe Hristos strălucind cu neapropiată lumină a Învieri și, cântând cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă”.

Lumina neapropiată a Învierii, adică a slavei lui Hristos, au văzut-o cu ochii lor duhovnicești, dar și cu cei trupești, atât femeile Mironosițe, cât și Iosif și Nicodim. De aceea femeile Mironosițe s-au arătat martori nemincinoși ai Învierii, iar Iosif și Nicodim ai îngropării.

Iată de ce Sinaxarul Bisericii spune: „În această zi, a treia

Duminică după Paști, prăznuim sărbătorirea Sfintelor Femei Mironosițe. Facem încă și pomenirea lui Iosif din Arimateea, care era ucenic în ascuns al Domnului, și a lui Nicodim, ucenicul care venise noaptea la Mântuitorul”.

Mironosițele înțelepțite de Dumnezeu sunt cele care au binevestit Învierea lui Hristos ucenicilor Lui, după cum foarte limpede spune în cântarea sa Sfântul Ioan Damaschin: „Femeile cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și, bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care ca pe un mort cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit”.

Această bună vestire tainică a Paștilor, adică a Învierii, suntem chemați să o primim și noi, iubiții mei frați, urmând cugetul creștinesc, adică marea dragoste, devotamentul, dar și îndrăzneala Mironosițelor care „ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau” (Marcu 16, 70), și a ucenicilor Iosif și Nicodim care au arătat aceeași dragoste, același devotament și același curaj: „Venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus” (Marcu 15, 43).

Învierea lui Hristos, iubiți Creștini, nu este altceva decât Împărăția lui Dumnezeu „Care ne cheamă la Împărăția și slava Sa” (1 Tesaloniceni 2, 12), după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Hristos a înviat!

După Apolisul Sfintei Liturghii, harnicul egumen și restaurator al Bisericii și al Mănăstirii, Arhimandritul Nifon, a oferit o agapă la stăreție, unde a rostit o cuvântare la care Preafericitul a răspuns astfel:

„Câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am

botezat. Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții” (Romani 6, 3-4), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Iubiți frați în Hristos,

Sfânta Biserică a Ierusalimului are privilegiul de a cinsti și a se bucura de pomenirea Sfintelor Femei Mironosițe și a ucenicilor de taină ai lui Hristos, Nicodim și Iosif, chiar în cetatea Arimateei, adică în orașul Remli de astăzi.

Sărbătoarea de astăzi, care în esență se referă la Sărbătoarea sărbătorilor și Praznicul praznicelor, adică la Paști, nu este o sărbătorire tipiconală exterioară, ci una interioară și duhovnicească. Scopul vieții și credinței creștine este unul singur: învierea împreună cu Hristos cel înviat. „Cel care s-a adâncit în taina negrăită a Învierii a cunoscut din cercare cu ce scop a creat Hristos lumea”, spune Sfântul Maxim Mărturisitorul.

Apostolul Pavel îi cheamă pe creștini: „Să umblăm și noi întru înnoirea vieții” (Romani 6, 4). Noua noastră viață în Hristos este necesară și neapărată, dacă vrem cu adevărat să scăpăm de moartea duhovnicească, după cum spune mare și înțeleptul Pavel: „Căci dacă viețuiți după trup, veți muri, iar dacă ucideți, cu Duhul, faptele trupului, veți fi vii. Căci câți sunt mânați de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu (Romani 8, 13-14).

Scopul și misiunea Patriarhiei noastre Greco-Ortodoxe, adică al Bisericii Ortodoxe a Ierusalimului, a fost și este păstrarea și slujirea Sfintelor Locuri și grija pastorală față de credincioșii Creștini, adică asigurarea identității ei de civilizație, tradiție, și mai ales națională și religioasă, dar și buna vestire a dragostei, al dreptății și al păcii Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cel înviat din morți.

Hristos a înviat!

După această cuvântare, Preafericitul a înmânat o Cruce preoțească pectorală Arhimandritului Nifon în semn de recunoaștere a slujirii sale pline de devotament ca Egumen în Remli, iar Monahiei Fevronia, care îl ajută de șaptesprezece ani, o cruce și o icoană a Sfântului Mormânt. La amiază, Consiliul Comunității a oferit o masă la restaurantul din oraș.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/kyhflH3Yluk>